

μένου του Νοεμβρίου) Τραπ. Χαλδ. 'Σ σὴν ἔβγαν τ' 'Αεργίτα (λήγοντος του Νοεμβρίου) αὐτόθ. 'Αεργίτα μέσαγμαν (τὰ μέσα του Νοεμβρίου) αὐτόθ. Συνών. ἄγι - Γεώργις 2 β.

*ἀγιγεωργιτήσι ἐπίθ. οὐδ. ἀεργιτέδ' Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγιγεωργίτης.

Τὸ κατὰ μῆνα Νοέμβριον γεννώμενον ἢ ὠριμάζον: 'Αεργιτέδ' ἀπιδ'.

ἀγιγεωργίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγιγεωργίτικος Πελοπ. (Καλάβρυτ.) ἀγεωργίτικος Πελοπ. (Καλάβρυτ. Λακων.) ἀγεωργίτικο τό, Σαλαμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγιγεωργίτης. Περί τῆς φωνητικῆς γενέσεως τοῦ τύπ. ἀγεωργίτικος πβ. ἀγιγεωργιάτης καὶ ἀγιγεωργίτης.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ἔνθ' ἄν.: Ἀγιγεωργίτικο ἄρνι (ἀμνὸς προωρισμένος νὰ σφαγῇ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου 23ην Ἀπριλίου. Συνών. ἀγιγεωργιάτης 1, ἀγιγεωργίτης 1) Καλάβρυτ. 2) Τὸ οὐδ. ἀγεωργίτικο οὐσ., τὸ φυτὸν χαμαίμηλον τὸ κοινόν, δι' ὃ πβ. ἄγι - Γεώργις 1 καὶ ἀγιολούλουδο.

ἀγι - Γιάννης ὁ, Καπ. (Σινασσ.) κ. ἄ. ἄι - Γιάννης σύνθηθ. καὶ Καπ. ('Ανακ.) ἄγιο - Γιάννης ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,230 ἄις - Γιάννης πολλαχ. ἄ - Γιάννης πολλαχ. καὶ Καπ. (Σινασσ.) ἄγιον - Γιάννης Λέσβ. κ. ἄ. ἄγι - Γιάννης Λέσβ. κ. ἄ. ἄις - Γιάννης Θράκ. (Σουφλ. κ. ἄ.) ἄι - Γιάννης Θράκ. (Σουφλ. κ. ἄ.) Λέσβ. Μακεδ. (Κόζ. κ. ἄ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. κ. ἄ.) ἄ - Γιάννης Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. κ. ἄ.) Προπ. (Κύζ.) ἄ - Γιάννης Πόντ. (Τραπ.) Ἀέντες Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπίθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Γιάννης.

1) Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ Βαπτιστής, τοῦ ὁποίου ἢ μὲν γέννησις ἑορτάζεται τὴν 24ην Ἰουνίου, ἢ ἀποκεφάλισις τὴν 29ην Αὐγούστου, ἢ δὲ μνήμη ὡς προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ τὴν 7ην Ἰανουαρίου κοιν. καὶ Καπ. ('Ανακ. Σινασσ. κ. ἄ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): 'Αι - Γιάννης ὁ λαμπαδάρις (οὕτως ὀνομάζεται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἑορταζόμενος τὴν 24ην Ἰουνίου, διότι τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς ἀνάπτουν λαμπάδας, ἥτοι πυράς, τὰς ὁποίας ὑπερπηδοῦν ὡς μέσον πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ ἐπιδημιῶν) Παξ. 'Αις - Γιάννης ὁ λαμπροφόρος (συνών. τῷ προηγούμενῳ) Κύπρ. || Φρ. Μὰ τὸν ἄι - Γιάννη ποῦ σὸμπασα 'ς τὸ σπίτι σου! (ὄρκος ἀναδόχου πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ οἰκείους τοῦ ἀναδεκτοῦ, διότι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής εἶναι ἑφορος τῶν βαπτίσεων καὶ τῆς ἐκ τούτων πνευματικῆς συγγενείας) Κεφαλλ. Εἶναι γὰρ τὸν ἄι - Γιάννη (εἶναι τρελλός, δηλ. ἄνθρωπος, ὅστις πρὸς θεραπείαν τῆς παραφροσύνης του ἔχει ἀνάγκην νὰ μεταβῇ εἰς ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου) Ἡπ. Τί, κάθι μέρα τ' ἄι - Γιαννιοῦ λές πῶς θά 'νι; (ὅτι αἱ περιστάσεις δὲν εἶναι πάντοτε εὐνοϊκαί. Πβ. ἄγι - Βασίλεις 1, ἄγι - Γεώργις 1) Ἀκαρναν. || Παροιμ. 'Αι μου Γιάννη, βόθηθα με! — Σεῖσε κ' ἐσὺ τὸν πόδα σου (ὁ Θεὸς εἰσακούει τὰς δεήσεις οὐχὶ τοῦ ἀπράγμονος καὶ ὀκνηροῦ, ἀλλὰ τοῦ ἔχοντος πεποιθήσιν εἰς τὰς ἰδίας ἐνεργείας καὶ δρῶντος. Πβ. ἄγι - Γεώργις 1) Θήρ.

Παναγία καὶ ἄγιο - Γιάννη, | βάλε ψάρια 'ς τὸ τηγάνι (ἐπιτρέπεται ἢ κατάλυσις ἰχθύων τὴν Τετάρτην καὶ Παρα-

σκευὴν, ἂν συμπέσῃ ἑορτὴ τῆς Παναγίας ἢ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου) ΝΠολίτ. ἔνθ' ἄν. Ἡ λ. ὡς τοπων. κοιν. β) Ὁ μὴν Ἰούνιος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 24ην ἡμέραν αὐτοῦ τελουμένην ἑορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου) Καπ. ('Ανακ. Σινασσ.) Πελοπ. κ. ἄ. Συνών. Ἀγιγιαννίτης. γ) Κατασκευασμὰ τι, ὅπερ γίνεται ὡς ἑξῆς. Τὴν ἑσπέραν τῆς 23ης Ἰουνίου, παραμονὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, αἱ γυναῖκες λαμβάνουν τόσα μῆλα, ὅσα εἶναι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ ἕνα ἐπὶ πλέον μεγαλύτερον διὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. Εἰς τὸ μεγαλύτερον μῆλον ἐμπηγνύουν κυκλικῶς μὲ διεύθυνσιν πρὸς τὸ κέντρον ἰσάριθμα πρὸς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ξυλάρια, εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων διαπεροῦν τὰ μῆλα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Κατόπιν δι' ἐρυθροῦ νήματος περιθέοντος κυκλικῶς συνδέουν πρὸς ἄλληλα τὰ ξυλάρια ἐκ τριῶν σημείων ἀποτελουμένων οὕτω τριῶν ὁμοκέντρων πολυγωνικῶν σχημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέτουν διάφορα ἄνθη καὶ πρὸ πάντων τὸ ὁμώνυμον πρὸς τὸν ἅγιον ἄνθος. Οὕτω στολισμένον τὸν ἄι - Γιάννην φέρουν εἰς οἰκίαν, ἥτις ἢ οὐδὲν ἢ ὀλιγώτερα πάσης ἄλλης οἰκογενείας μέλη ἀπώλεσε, καὶ βάλλουσαι ἐντὸς λέβητος πλήρους ὕδατος ἐκθέτουν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἄι - Γιάννηδων τὴν νύκτα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀστέρων. Τὴν δὲ ἐπομένην ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ὄλαι αἱ κάτοχοι ἄι - Γιάννηδων συναθροίζονται ὁρθροῦ βαθεὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην καὶ ἐξάγουν τοὺς ἄι - Γιάννηδες, τοὺς ὁποίους τοποθετοῦν περὶ τὸν λέβητα, ἀφοῦ δὲ χορεύσουν καὶ ψάλουν ᾠσματα ἐπικάϊρα, λαμβάνει ἐκάστη τὸν ἄι - Γιάννη τῆς, βυθίζει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ μυρωμένον καὶ ἡγιασμένον νομιζόμενον ὕδωρ τοῦ λέβητος καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, ἔνθα διαλύουσα τὸν ἄι - Γιάννη δίδει εἰς ἕκαστον τὸ μῆλόν του, τὸ δὲ μεσαῖον μῆλον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοποθετεῖ εἰς τὸ εἰκονοστάσιον Μακεδ. (Κόζ.) 2) Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ νεομάρτυς, ὁ λεγόμενος ἄι - Γιάννης Γιαννιώτης Ἡπ.

***Αγιγιαννίτης** ὁ, ἀμάρτ. Ἀγιαννίτης Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι - Γιάννης.

Ὁ μὴν Ἰούνιος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 24ην ἡμέραν αὐτοῦ τελουμένην ἑορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου). Συνών. ἄγι - Γιάννης 1 β.

ἀγιγιαννίτικος ἐπίθ. Θράκ. Χίος ἀγιαννίτικος Ἰων. (Κρήν.) Χίος ἀγιαννίτικος Χίος ἀγιαννίτους Σάμ. ἀγιγιαννίτικος Χίος κ. ἄ. ἀγιγιαννίτους Θράκ. (Καλλίπ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. Ἀγιγιαννίτης.

1) Ὁ ὠριμάζων περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου (τὴν 24ην τοῦ ὁποίου τελεῖται ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου) ἔνθ' ἄν.: Ἀγιαννίτικη ἀμυγδαλὰ Χίος Ἀγιαννίτικη σκεὰ Κρήν. Ἀγιγιαννίτικα ἀμύγδαλα Χίος Ἀγιγιαννίτικα σῦκα Καλλίπ. Ἀγιγιαννίτικα σῦκα Θράκ. Συνών. ἀγιγιαννιώτικος. 2) Μεταφ. λεπτοφυής, ἰσχνός, εὐπαθής (ὡς τὰ λεπτόφλοια ἀγιγιαννίτικα ἀμύγδαλα. Ἰδ. ἄνωτ. 1) Χίος.

ἀγιγιαννιώτης ὁ, ἀμάρτ. ἀγιαννιώτης Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι - Γιάννης.

Ὁ μεταβαίνων εἰς πανήγυριν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

